

MINISTAR KULTURE BERISLAV ŠIPUŠ ZA DUBROVAČKI VJESENICKO VRUĆIM DUBROVAČKIM KULTURNIM TEMAMA

Piše: Maja Rilović Koprivec
Foto: Željko Tutićević

Ministar kulture Berislav Šipuš cijelog je prošlog tjedna zbog vožnje pod utjecajem alkohola bio u žili medijskog interesa pa je u sjeni zanimanja ostala njegova nazočnost premijeri „Elementarnih čestica“ na Igrama i jadranska turneja tijekom koje je otvorio novi Prirodoslovni muzej u Metkoviću. Velika je to stvar za Metković, kaže na početku našeg razgovora Šipuš.

To je izuzetan muzej, nije velik, ali je prostor izvrsno iskoristljen. Igra na našu slabost prema pticama. To je vrhunski napravljen posao što se tiče prepariranja, a tu je i ogromna količina multimedije koja vam omogućuje da se igrate s podacima i informacijama. Možete vidjeti, čuti, osjetiti i raspitivati se o svemu što vas zanima. Muzej je idealan za djecu i one koji se tako osjećaju. Tu je i blizina Arheološkog muzeja u Vidu i mogućnost da se u budućnosti sve to proba spojiti u neku muzejsku povjesnu cjelinu, jednoga dana i turističku cjelinu jadranskoga zaleđa. Treba razmisljati o Kninu, Sinju, Vidu, Metkoviću, gradovima i mjestima koji dobivaju vrhunske muzeje, gdje bi developeri trebali razvijati ideje što se s tim sve može napraviti. Od Dubrovnika sa svojim spomenicima, Splita, sve do Zadra i njegova muzeja stakla i Arheoloških spomenika.

U drugi plan, onaj sigurnosni, pala je i prva ovogodišnja premijera Igara. Nakon odustajanja Županije da ju financira, Ministarstvo kulture je stalo iza nje. Mislite li da će pitanja sigurnosti biti budućnost Igara?

Mislim da je to iznimka jer se kod nas ljeti održava više velikih festivala pa ne mislim da je to trend i da ćemo se morati tako ponašati. Postoje ljudi koji su iz struke i MUP-a, čije su procjene najvažnije. Mislim da su ministar Ostojić i njegova ekipa napravili jako dobar posao i da nije trebalo niti treba oko toga praviti strku. U prvi plan treba izaći predstava i nadam se da je ipak pobijedio interes za nju.

Sve je stvar dogovora
Nedavno ste inicirali sastanak gradonačelnika Vlahušića s Društvom prijatelja dubrovačke starine oko izmjena tzv. Zakraona o zidinama. Što ste

‘Gradski’ dio prihoda od zidina treba ići direktno u kulturu i zaštitu spomenika

Komisija UNESCO-a doći će u Dubrovnik 27. listopada upravo zato da napravi monitoring utjecaja kruzing turizma na staru gradsku jezgru, da pogleda kako Grad realizira Plan upravljanja povjesnom jezgrom i da se odredi rok do kada trebaju biti napravljene sve studije utjecaja buduće arhitekture na Srdu na povjesnu jezgru i Plan

dogovorili?

Rekao bih da je želja za razgovorom bila obosstrana i da je najvažnije da nema neprijateljskih strana nego da je interes svih da se poboljšaju sadašnji uvjeti i odnosi i mogućnosti ulaganja u spomeničku baštinu Dubrovnika. Budućnost DPDS-a, jedne važne udruge, važne i na nacionalnoj razini, budućnost Zavoda za obnovu Dubrovnika i dalje radi kao samostalna institucija stabilno financirana od tri partnera, Grada Dubrovnika, Županije i Republike Hrvatske, i da radi i priprema programe restauracije i konzervacije objekata u Dubrovniku. Treće je da i Grad i DPDS dudu u poziciju da mogu razgovara-

rati i sada je na obje strane da naprave neke teze, prijedloge o kojima će se raspravljati i donijeti usušljena odluka.

Kakav će biti prijedlog Ministarstva, što će sadržavati izmjene zakona? Što se tiče Ministarstva mislim da ćemo ostati na poziciji kakva jest, osim što će očito trebati jedan tip korekcije članka 36. Zakona. Svi želimo da se u zakonu ili budućem ugovor eksplicitno kaže u kojem će smjeru ići ‘gradska’ sredstva od prihoda ulaznica za zidine. Želja nam je da ta sredstva idu direktno u kulturu i

zaštitu spomenika. To su dva segmenta gdje vidimo mogućnost da ta sredstva tako pomognu Dubrovniku i okolicu da ojača i poboljša financiranje tih segmenta. Nije to bez smisla, jer sve ide u pravcu onoga što Grad Dubrovnik želi žarko, a to je titula Europske prijestolnice kulture 2020. U tom smislu, ovakve inicijative u kojima se stvari kroz dijalog mijenjaju nabolje, imaju ne samo podršku Ministarstva kulture nego sam i sretan jer sam uspio inicirati takav razgovor.

Međutim, “Ilex Vlahušić” je Zavod za obnovu Dubrovnika ostavio na vjetrometni bez sredstava za obnovu, zaposlenici su prešli pod Grad Dubrovnik, a Ministarstvo je ostalo sa 60% upravljačkih prava u ZOD-u. Dubrovčani se pitaju što tu radi Ministarstvo ako sa da sam moramo finansirati obnovu?

To je bila želja Grada Dubrovnika. Ovdje postoji tipična situacija koja nije prisutna u drugim gradovima, da zapravo imate dva tijela koja zapravo rade isti posao. To je Konzervatorski odjel Ministarstva kulture u Dubrovniku i Zavod. Mislim da im novo vrijeme donosi sa sobom nove modele organizacije, novi način razmišljanja, a ne da rade isto što radi konzervatorski odjel. Ponaprijebih pohvalio inicijativu Grada Dubrovnika da ima ingeneraciju nad Zavodom i mislim da neće biti problema za dogovor sukladno tzv. Zakonu o zidinama. Grad Dubrovnik će postati većinski vlasnik ZOD-a, ali Republika Hrvatska je i dalje ovdje i Županija pa postoje i dalje tri partnera.

No, država i dalje ima 60% upravljačkih prava u ZOD-u, a ne Grad Dubrovnik, on je tim zakonom samo povećao svoj udio nauštrb ujdjel Županije?

Govorim o tome da što

sve tiči tih prava neće biti nikakav problem razgovarati o tome s Gradom Dubrovnikom. Ono što je zakomplificiralo situaciju jest da je, zbog deroganja članka 36. Zakona, na snazi stari Ugovor između Grada Dubrovnika i DPDS-a na kojem su odnosi takvi da od 50% sredstava prihoda od ulaznica koje dolaze u Grad Dubrovnik, Grad opet mora polovicu davati Zavodu za obnovu. Tu je nastao problem, jer se očito gradonačelnik našao u situaciji da raspolaže s nešto manje sredstava nego je računao da će imati. Tu treba tražiti dogovor i teze o kojih ćemo raspravljati. Neću reći vrlo brzo, ali rješenje je tu.

Hoće li za programe

Zavoda država išta više izdvajati?

Govorim o tome da što

Napravit ćemo sve da Društvo prijatelja dubrovačke starine i dalje ima važnu ulogu u životu grada, ali i šire. Kod njih je prisutna želja da iskorak koji su činili u okviru Grada Dubrovnika, u Stonu, na Sokol Gradu prošire i dalje na cijelu Hrvatsku. Želja nam je svima da Zavod za obnovu Dubrovnika i dalje radi kao samostalna institucija stabilno financirana od tri partnera, Grada Dubrovnika, Županije i Republike Hrvatske, i da radi i priprema programe restauracije i konzervacije objekata u Dubrovniku. Treće je da i Grad i DPDS dudu u poziciju da mogu razgovara-

Način na koji je Županija učestvivala u izmjeni zakona
U Dubrovniku su upravo većim dijelom obnovljeni Lazaret, trebali bi imati ključnu ulogu u ostvarenju kandidature za europsku prijestolnicu kulture, no buduća je namjena nekako ostala u sjeni finansijskih dubioza te obnove? Kakav je vaš stav o namjeni Lazareta?

Nisam upoznat s kompletom slikom želja Grada o tome što se želi napraviti ili realizirati i koje aktivnosti u tom prostoru. Ako se radi o Dubrovni-

ku, no ne svi, sa stajalištem konzervatora, a da se mora i dalje raditi na tome da cijelina, Plan upravljanja gradom kao spomeničkom cjelinom i odnos Grada i budućih sadržaja i arhitekture na Srdu bude uskladen. Stvari idu prema svom rješenju i mislim da ćemo dobiti dobar Plan upravljanja koji bi možda mogao biti i primjer za one gradove kojima slijedi, ili ako želite, prijeti opasnost kruzing turizma i sve većeg broja turista.

Mislite li da Dubrovnik može biti primjer na kon što su udruge građana i stručne javnosti od strane gradonačelnika nazvane ‘cinklerima’, jer su utvrdili da Dubrovnik nema potrebne studije i Plan upravljanja spomeničkom jezgrom?

Gradonačelnik Vlahušić možda koji put ima reakcije koje su nervozne i nepotrebne. Mislim da ga ne treba braniti, ali treba ukazati i na sljedeće: da vrlo često znaju zbrunjavati odredeni dopisi i pisma koje udruge, vjerojatno iz pozitivnih načela i usmjerenja, upućuju UNESCO-u. UNESCO ih uuglavnom šalje natrag Ministarstvu kulture. Mi ih uzimamo u obzir i pokrećemo određene postupke sukladno temi o kojoj se radi. Upravo stoga govorim da smo lanac vrlo odgovorno pokazali otvorenost prema problemu i pokazali brigu koju vode Grad i država prema onome što se zove spomenička cjelina Dubrovnika. Sasvim je sigurno da su potrebni korektivi koji dolaze iz nevladinih udruga, ali je potrebno i da se shvatia da moramo biti i operativni, stručni i na kraju dobiti dokument, studije koje će se usuglasiti sa svim postvkama koje postavlja UNESCO. Mi smo dužni te smjernice poštovati i dužni zaštititi baštunu za buduća pokolenja. Tu je odgovornost svih.

Sve je stvar dogovora, oni će se javljati na programe, na natječaje kao i do sada, pa je stvar samo našega aparata unutar Ministarstva kulture da se kroz dogovor postigne konsenzus. Morate znati da su i ova sredina i DPDS svjesni koliki je ogroman prihod koji dolazi od zidina i koliko se od toga prihoda ulaze u zaštitu i obnovu. Upravo u toj njihovoj želji da ta sredstva usmjere i na neke druge objekte u Republici Hrvatskoj vidim kao poticaj i nama i njima i Gradu da se na taj način dogovaraju. Morate znati da sredstva za obnovu u Zavodu za obnovu. Tu je nastao problem, jer se očito gradonačelnik našao u situaciji da raspolaže s nešto manje sredstava nego je računao da će imati. Tu treba tražiti dogovor i teze o kojih ćemo raspravljati. Neću reći vrlo brzo, ali rješenje je tu.

Hoće li za programe

Zavoda država išta više izdvajati?

Govorim o tome da što

PREMIJERA:

Predstava u kojima je golo ljudsko tijelo ima i u Scali, ne vidim zašto ne bi i na Igrama

- Razgovaramo ususret premijeri „Elementarnih čestica“, kakvu reakciju publike očekujete na Buljanovu predstavu?

- Za neke ona može biti šok, za druge normalna. Gledao sam dosta predstava Ivice Buljana i ima ih, rekao bih, u različitoj opremi. Predstave koje insistiraju na jednom tipu agresivnoga teatra u kojem je fizikus jako važan i ljudsko tijelo i ponašanje toga tijela i sve njego-

ve mogućnosti se istražuju. To je negdje na granici nekakvog totalnog teatra. Mislim da nije riječ o predstavi koje bi trebala na taj način šokirati. Na kraju, u baletnim predstavama suvremenog teatra velikih koreografa Matsa Eka i Preljocaja ima nagost. Ja sam u Cagli nazočio golim plesačima u danas klasičnim koreografskim Mats Eka u njegovoj verziji Giselle. Ako se to dogodilo u jednoj Scali ne vidiš da zašto se ne bi dogodilo i na Igrama.